

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Capitularia Regvm Francorvm

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae
doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

XII. Synodi apud Vermeriam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-22974

TITVLVS XII.

Synodi apud Vermeriam.

HÆC QVÆ SEQVVNTVR DIFFINITIONES
in Synodo apud Vermeriam palatum habita actæ sunt anno supra scripto, in
mense Augusto, Indictione p̄fata.

C A P . I.

OMNIBUS sanctæ dilectionis fratribus
ad quorum hæc poterunt pervenire
notitiam, Wenzilo Senonum, Hincmarus Remorum, Paulus Rotomagensium,
Amalricus Turonum Archiepiscopi, Teutboldus Lingonum, Pardulus Lugdunensium,
Huebertus Meldenium, Anfegaudus Abrincatum, Hrothadus Sueffonium,
Immo Noviomagensium, Hilmeradus Ambianensium, Yrmifridus Belvacensium,
Erpoinus Silvanectensium, Baltfridus Bajocacenium, Guntbertus Ebroicensium,
Eirardus Lixoviensium, Erlonus Constantiae, Hildebrannus Sagorum,
Godelfadus Cabillonensium, Ionas Aeduarum, Braidingus Matisconensium, Agius
Aurelianensem Episcopi apud Vermeriam palatum jussu glorioſi Principis
Karoli anno ab incarnatione Domini
D C C L I I I . Indictione prima vi. Kalendas Septembri in nomine ejusdem Domini
noſtri Iesu Christi synodaliter congregati ſalutem. Notum fraternitati ve-
litr fieri volumus quia nuper inſtantia
anno per præſentem primam indictionem
apud urbem Sueffonium decimo Kalendas
Maiaſ ad synodum convenientes, cui
ſacro conuentui idem glorioſus Rex ſuam
eft dignatus exhibere præſentiam, inter
cetera ecclesiastica negotia, de venerabili
fratre noſtro Herimanno Nivernenſis ur-
bis Episcopo quaſtionalis eft ratio nobis
oblata. Videlicet quia infirmitate præoc-
cupatus ſeu præpeditus corporea, ſæpe
ineptire & quædam quæ ad naufragium
rerum & facultatum ecclesiasticarum per-
tineret atque ad falvationem ac debitam
ſeu rationabilem diſpenſationem impedi-
re poterant, niſi celeri remedio ſubuentum
foret, agere indiſcretè ſoleret. Cujus ſug-
geſtioneſ certa experimentorum docu-
menta evidentiū perquenteſ, aliquanta
invenimus quæ nobis fidem fecerunt aliis
quæ audieramus ſenſum accommodare.

Vnde ſecundum quod in decretalibus epi-
ſtolis beati Gregorij exemplo reperimus,
ſtatuum illi economum perſuadere, qui
ei ſuffragium & Eccleſiæ ſibi commiſſiæ
cuſtodiā debitatam & canonica exhibe-
ret, donec annuente Domino iſdem fra-
ter venerabilis ſua infirmitate optabiliter
convaleſceret. Sed quoniam intimatum
eſt nobis in ſua Eccleſia neminem poſſe re-
periri qui interim eundem venerabilem,
partim indebita fortè pietate, partim re-
verentia ſeniorali, ſecundum modum à
nobis conſtitutum cuſtodiare aut vellet aut
poſſet, confiſilij conſulti illum hortati fu-
mus ut cum domino Wemilone præno-
minato ſcilicet reverentiffimo confratre
noſtro & Archiepíſco po ſuo maneret, il-
leque ei conveñiens ſtudium impetrari cu-
raret, & Eccleſiæ Nivernenſi ea quibus
indigeret viſitatorio officio impenderet &
ordinaret, quoſque æſtivum tempus,
quod hujusmodi infirmati, qua impediri
dicebatur, valde contrarium eſt, pertran-
ſire, & ſepeſatus dilectissimus ac vene-
rabilis frater noſtro, ut prædiſimus, à ſua
infirmitate melioraretur, & ſua potestati
ſuæque ipſius cuſtodiæ ſuæve Eccleſiæ di-
poſitioni, ut eſt debitum, reſtitueretur.
Quæ quoniam, gratias Deo, ad votum
juxta diuinam ordinationem, ut fuerant
diſpoſita, ſunt quoque perducta, & ca-
nonica jubet auctoritas ut ab uno quilibet
rejectus Episcopo, non dicamus à tantis
pro tempore & ad tempus remotus ſecun-
dum quendam modum Episcopis, non
recipiatur ſine teſtimonijs aut litterarum
evidentiſſimo documento, per hos noſtre
humanitatis apices plerunque dictum ve-
nerabilem fratrem noſtrum ſuæ diſti-
tutioni & potestati atque episcopali cuſtodiæ ſuæque
Eccleſiæ gubernationi debite reſtitui-
mus, & nos cum non morum vitis, aut
peccatis publicis, qua censura dannat
ecclesiastica, à ſua illum Eccleſia aliquan-
tulum removiffe, quod ſine aperta con-

D iiij

violatione vel manifesta confessione fieri non licet, qua de re & non liber, sed corpora sua infirmata & Ecclesiæ sibi commissæ necessitatibus pietatibus consuluisse manifestissimè demonstramus, quod ut presentibus scilicet & futuris temporibus encyclicaliter cognoscatur, his geltis manibus propriis subterfirmsare decrevimus.

I.

In nomine Patris & Filii & Spiritus sancti, Episcopi qui iussu gloriois Principis Domini nostri Karoli ad synodum in Vermeriam palatum convenimus, id est, Wenilo Archiepiscopus, Paulus Archiepiscopus, Analricus Archiepiscopus, Hincmarus Archiepiscopus, Teutboldus Episcopus, Ansegaudus Episcopus, Pardulus Episcopus, Hrothadus Episcopus, Immo Episcopus, Yrminfridus Episcopus, Erapinus Episcopus, Hilmeradus Episcopus, Agius Episcopus, Erlonus Episcopus, Baltfridus Episcopus, Guntbertus Episcopus, Eirardus Episcopus, Hildebrandus Episcopus, Ionas Episcopus, Godelodus Episcopus, Braidingus Episcopus, Chuonrado inclito & nobilissimo viro presentem & eternam optamus in omnium salvatore salutem. Cum inter cetera ecclesiastica negotia de ordinabili dispensatione monasterij sancti Dionysij disponeremus, venerunt monachi ipsius sacri cœnobij in presentia venerande synodi, deferentes auctoritates, videlicet testamentum quod sanctæ recordationis Abba Fulradus de monasterio Lebbraha, ubi sanctus Alexander martyr quiescit humatus, & de cella que ad sanctum Hippolytum nominatur, seu de rebus aliis quas per idem testamentum ifdem venerabilis Abbas sancto Dionylio contulerat, necnon & privilegium quod exinde sancta sedes apostolica per beatum Stephanum Papam eidem monasterio super prefato testamento fecerat, dicentes quod venerabilis Abbas illorum Dominus Hludouicus ex precepto glorioi Regis Domini nostri Karoli eos consuluisset, ac consensum eorum quassisset, quatenus prescriptum monasterium vobis in precariam acceptis rebus vestra traditione ad eandem casam

Dei delegandis concessisset, quod consentire sine consultu sui Episcopi atque Archiepiscopi immo sacre synodi non auderent. Quam eaufani subtiliter investigantes, & ad liquidum cognoscentes, diffinivimus iuxta sacram & divinam auctoritatem atque secundum testamentum praefatam piæ recordationis Fulradi, necnon & secundum decretum apostolicae sedis, nullo unquam tempore jam dictum monasterium sancti Alexandri, cum rebus sibi pertinentibus, à majore monasterio sancti Dionysij quocunque ingenio divellendum, nec beneficiario neque precario iure distraherendum. Subjunxerunt etiam iudicem monachi quod vestra commendatione ac iustione, immo etiam actione, idem monasterium cum rebus sibi subditis in vestram ditionem redactum & assumpsum, quin etiam usurpatum habuissent. Quod quam absurdum & contra legem atque iustitiam sit, si tamen ita se res habet, ipsi etiam pervidetis. Vnde vestram paterna & caritativa seu auctoritativa cum interpositione divini nominis & episcopalis auctoritatis nobilitatem hortamur & obtestamur ut hoc nullatenus agere ulterius attenteris; sed & si molitus est, ab hujusmodi molitione vel actione vos vestrosque compescatis. quia & contra Deum & contra omnem auctoritatem contraria vestram salutem esse dinoscitur. Sciat etiam quia Dominum & seniorem nostrum Regem gloriosissimum Karolum & humili suggestione & divina auctoritate obsecravimus, prefatoque venerabili Abbatu & monachis suis pracepimus ut in hoc nulli adsensum praebeat, quoniam nec vobis nec cuiquam fidelium expedit talia postulare. Valeto vir nobilissime & admodum nobis in Christo carissime.

III.

Sed & capitula quæ synodali consultu Dominus Rex Karolus in Concilio memorato apud Sueffionis civitatem sacro proposuit conventui, coram fidelibus suis in eodem palatio Vermeria relegi fecit, & ab omnibus consonanter suscepta sunt & accepta.

